

Nr 255.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om förbud mot politiska uniformer; given Stockholms slott den 19 maj 1933.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen antaga härvid fogat förslag till lag om förbud mot politiska uniformer.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Förslag
till
Lag
om förbud mot politiska uniformer.

Härigenom förordnas som följer:

Konungen äge, där det för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet finnes påkallat, förbjuda bärande av uniform eller liknande klädedräkt, som tjänar att utmärka bärarens politiska meningsriktning. Sådant förbud skall jämväl avse uniformsdel, armbindel eller annat därmed jämförligt i ögonen fallande kännetecken.

Den som bryter mot utfärdat förbud straffes med dagsböter. Fortsätter någon att bryta mot förbudet under tid då han är ställd under tilltal för sådan förseelse, skall för varje gång stämning utfärdats och delgivits till enahanda ansvar dömas. Vad olovligen burits vare förbrutet.

Överträdelse av förbudet ligger under allmänt åtal, som anhängiggöres vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljes hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol.

Böter som ådömas enligt denna lag tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

Denna lag träder genast i kraft.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 12 maj 1933.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, fråga om *införande av förbud att bära politiska uniformer* samt anför:

Som bekant finnas icke några allmänna bestämmelser i svensk lagstiftning, varigenom rätten att bära uniform är inskränkt. Åtskilliga grupper av samhällsmedlemmar använda också i sin tjänst eller eljest uniform eller därmed jämförlig dräkt. Utom militärpersoner av olika slag samt ämbetsmän höra sålunda hit åtskilliga kategorier av personer, anställda i allmän eller enskild tjänst, såsom polispersonal, personal vid järnvägar, telegrafverket, postverket, tullverket samt spårvägar och omnibusar, chaufförer i hyrverksrörelse, privatchaufförer, stadsbud, personal vid vissa tekniska verk såsom gas- och elektricitetsverk samt vattenledningsverk, brandpersonal, personal hörande till skogsstaten, handelsflottans personal, hamnservispersonal, personal vid vissa allmänna anstalter t. ex. sjukhus, fattigvårdsanstalter, skyddshem, uppfostringsanstalter, alkoholistanstalter, tvångsarbetsanstalter och fängelser, vissa vaktmästare såsom bankvaktmästare och hotellvaktmästare samt betjänter m. fl. Härjämte äro åtskilliga medlemmar av sammanslutningar med ideellt syfte iförda uniform. Av dessa må nämnas frälsningsarmén, svenska röda korsets beredskapskår, arbetarnas samaritförening, frivilliga automobilkåren, landstormsföreningar, landstormsslottornas sammanslutning, röda stjärnan, skytteföreningar, scoutkårer, idrottsföreningar, motorklubbar, segelsällskap m. fl.

Under senare år hava emellertid även medlemmar av vissa politiska organisationer anlagt en enhetlig dräkt, tydligen i syfte att därigenom manifestera den politiska åskådning de omfatta. Detta är fallet i fråga om en del kommunister samt nationalsocialister och medlemmar av nationella ungdomsförbundet. Det bruk, som sålunda uppkommit, har på skilda platser inom landet visat sig ägnat att störa ordningen. På grund härav har jag hos polisledningen å vissa platser förhört mig om dess erfarenheter av nämnda bruk.

Polismästaren i *Stockholm* har meddelat, att sedan åtskilliga år tillbaka kommunister i *Stockholm* burit uniform, huvudsakligen vid möten och demonstrationer; att ehuru detta väckt förargelse bland anhängare av andra politiska meningsriktningar, därav ej föranletts några störande uppträden, som påkallat polisens ingripande; att redan för minst ett år sedan och därefter vid upprepade tillfällen i *Stockholm* inträffat, att vid offentliga möten, som Sveriges

nationalsocialistiska parti hållit, medlemmar av partiet uppträtt i uniform; att uniformen verkat på företrädare av andra meningsriktningar retande, så att dessa — vanligen kommunister — efter mötets slut i hopar följt efter de uniformerade i avsikt att misshandla dem och någon gång även lyckats häri; att polisen vid flerfaldiga tillfällen fått skingra folkmängder, som samlat sig tillhopa omkring de uniformerade, samt att polisen för att förhindra misshandel fått antingen anskaffa bilar för de uniformerades avförande från platsen eller åtfölja dem till fots till partilokalen.

Polismästaren i *Göteborg* har uppgivit, att störande uppträden ägt rum i nämnda stad bland annat vid nationalsocialistiska möten den 10 och 11 maj 1933. Vid mötet den 10 maj hade närvarit 7 å 8 uniformsklädda nationalsocialister. Under mötet hade den nationalsocialistiske talaren störts upprepade gånger av tillstädeskomna kommunister, vilkas ledare måst anhållas. Vid mötet den 11 maj hade omkring ett tusental personer varit närvarande och stört mötet vid upprepade tillfällen, så att polisen måst ingripa. Den nationalsocialistiske talaren var vid tillfället omgiven av en »livvakt» av 13 uniformsklädda nationalsocialister. Polisen hade måst eskortera nationalsocialisterna till deras klubblokal, och vid ett par tillfällen hade polisen nödgats kraftigt ingripa för att avvärja oroligheter. Enligt vad polismästaren inhämtat vore nationalsocialistiska uniformer »såsom ett rött skynke» åtminstone för invånarna i Masthugget och Majorna. Att uniformerna även väckt förargelse å annat håll framginge därav, att vid demonstrationerna den 1 maj 1933 flera uniformsklädda nationalsocialister måst föras till närmaste polisstation, enär stämningen mot dem blivit mycket irriterad. Två nationalsocialister hade vid detta tillfälle blivit pryglade av mötesdeltagare, innan polis hunnit anlända.

Polismästaren har vidare upplyst, att kommunisterna i Göteborg sedan flera år tillbaka burit uniform, uniformsplagg eller armbindlar vid av dem anordnade möten och demonstrationer. Uniformsbärandet hade visserligen väckt förargelse men ej förorsakat några störande uppträden, föranledande polisens ingripande.

Polismästaren i *Malmö* har upplyst, att bärandet av politiska uniformer vunnit ringa utbredning i Malmö samt att uppträden med anledning därav icke förekommit.

Polischefen i *Västerås* har insänt en polisrapport rörande vissa störande uppträden, som förekommit vid ett av nationalsocialister den 23 april 1933 hållet politiskt möte i Västerås. Vid detta hade mötesanordnarna, omkring 20 stycken, varit iklädda uniformer. Av polisrapporten framgår, att denna omständighet bidragit till oroligheterna. Polischefen har vidare upplyst, att det icke torde ha förekommit, att kommunister i Västerås burit uniform. I varje fall hade ej några uppträden i anledning därav ägt rum.

Landsfogden i Västernorrlands län har meddelat, att politiska uniformer inom länet allenast anlagts av s. k. sillénkommunister. Användandet av uniform hade jämväl vunnit utbredning bland barnen. Vid av nämnda kommunister anordnade demonstrationer brukade i teten gå en uniformerad trupp på upptill 50 man. På grund av den utbredning nämnda politiska åskådning vunnit i de delar av länet, där kommunister uppträdde i uniform, hade några uppträden i anledning av uniformsbärandet ej ägt rum.

Landsfogden i Norrbottens län har upplyst, att det inom länet förekomme, att kommunister bure uniformsliknande klädesplagg, armbindlar och dylikt vid demonstrationer.

Statspolisintendenten slutligen har meddelat, att statspolisens ingripande påkallats med anledning av kommunistdemonstrationer vid ett av nationalsocialister den 8 maj 1933 anordnat politiskt möte i Högboda i Värmland. Vid tillfället hade den nationalsocialistiske talaren och en del nationalsocialister varit iklädda uniform.

Framhållas må även, att *länsstyrelsen i Älvsborgs län* i skrivelse den 8 maj 1933, med bifogande av polisrapporter rörande uppträden vid ett par av nationalsocialister anordnade möten inom länet, anmält, att situationen vid dessa möten ej oväsentligt tillspetsats och ordningsmaktens arbete försvarats genom att mötesanordnarna varit iförda uniformer.

De uppträden, som bärandet av politiska uniformer visat sig framkalla, hava också föranlett flera framställningar till Kungl. Maj:t från olika delar av landet om införande av uniformsförbud. Innan jag närmare ingår på den sålunda väckta frågan, ber jag att något få beröra lagstiftningen i detta hänseende i några främmande länder.

I *Danmark* har en lag om förbud mot att bära uniform m. m. utfärdats den 12 april 1933. I lagen stadgas helt allmänt förbud mot att bära uniform eller »beklädningsgenstande», som kunna jämföras härmed. Likaledes är det förbjudet att bära uniformsdelar, armbindlar eller andra liknande i ögonen fallande tecken, som utvisa, att bäraren tillhör en politisk organisation. Från det sålunda stadgade förbudet meddelas emellertid i lagen åtskilliga undantag såsom för härens och flottans personal samt statens och kommunernas tjänstemän med avseende å de för dem fastställda uniformerna, för personer i enskild tjänst, såvitt angår uniform som utlämnats till dem att brukas under deras arbete, för elever i internat, uppfostringsanstalter eller liknande beträffande den för dem föreskrivna uniformen samt för barn under 14 år, som äro medlemmar av idrottsföreningar och liknande sammanslutningar, i fråga om den för sammanslutningen fastställda uniformen. Dispens från förbudet meddelas av justitieministern. Överträdelse straffas med böter eller »häfte». Ledamöter av styrelsen för den organisation, vars medlemmar överträda lagen, drabbas av samma straff, såframt det ej visas, att överträdandet skett mot ledamöternas vilja. — Lagen trädde i kraft genast efter utfärdandet men gäller endast till och med utgången av år 1934.

I *Finland* utfärdade inrikesministern den 29 november 1929 ett cirkulär till landshövdingarna av i huvudsak följande innehåll. Då i vissa trakter på den senaste tiden inträffat, att på allmänna platser och offentliga möten, nöjen och andra festtillfällen personer uppträtt i demonstrativa, förargelse och upphetsning väckande dräkter, såsom t. ex. skjortor eller blusar, vilkas snitt, färg eller på dem fästade märken uppenbarligen varit avsedda att markera en mot den lagliga rättsordningen fientlig stämning, och ett bärande av sådana plagg vore ägnat att allvarligt störa den allmänna ordningen, uppmanade inrikesministeriet — med stöd av instruktionen den 29 december 1894 för guvernörerna — lands-

hövdingarna att vid vitesäventyr förbjuda användningen av sådana dräkter på allmänna platser och vid festtillfällen. De i cirkuläret åsyftade dräkterna utgjordes av röda skjortor med sovjetemblem, vari kommunister uppträtt i Lappo hösten 1929. — Den 2 maj 1933 har riksdagen antagit vissa lagförslag, innefattande förbud mot militärisk föreningsorganisation. Denna lagstiftning, som i den offentliga debatten benämnts »bluslagen», berör emellertid icke de politiska organisationernas dräktfråga.

I *Schweiz* har förbundsrådet enligt uppgift utfärdat förbud mot bärande av politiska uniformer. Enligt förbudet äro medlemmar av in- och utländska politiska sammanslutningar tillsvidare förbjudna att i Schweiz bära uniformer, uniformsdelar eller andra i ögonen fallande tecken, som utvisa, att bäraren är medlem av en politisk organisation. Det ankommer på justitiedepartementet att i tveksamma fall avgöra, huruvida partitecken äro att hänföra under de förut omnämnda tecknen. Den som bryter mot förbudet eller uppmanar därtill straffes med böter, högst 1,000 francs, eller fängelse högst 6 månader jämte böter intill 1,000 francs. Utlänning kan dömas till högst 10 års utvisning. De förbjudna uniformerna och tecknen skola beslagtagas.

I *Tyskland* hava under de senare åren flera författningar utfärdats rörande uniformsförbud, vilka emellertid numera upphört att gälla.

Genom förordningen den 28 mars 1931 till bekämpande av politiska excesser erhöilo sålunda vederbörande myndigheter i delstaterna befogenhet att förbjuda medlemmar av politiska föreningar att bära enhetlig klädsel eller igenkänningstecken. Den handlingsfrihet i fråga om utfärdande av uniformsförbud, som delstaterna härigenom erhöilo, upphävdes emellertid genom nödförordningen den 8 december 1931. I denna förordning meddelades ett hela riket omfattande uniformsförbud att gälla utanför vederbörandes bostad. En lindring i bestämmelserna genomfördes emellertid kort därefter, i det att bärandet av nålar, rosetter och liknande mindre igenkänningstecken i den storlek och form, som dittills använts av politiska föreningar, blev tillåtet. Den 28 juni 1932 utfärdades en ny förordning mot politiska excesser. Därigenom upphävdes det gällande uniformsförbudet och nya bestämmelser utfärdades rörande mötes- och demonstrationsfriheten. Enligt dessa kunde bland annat bärandet av enhetlig klädedräkt, vilken utmärkte anslutning till en icke förbjuden politisk sammanslutning, av delstatsmyndigheterna förbjudas i särskilda fall, därest omedelbar fara för den allmänna säkerheten var för handen. I förordningen stadgades vidare, att riksinrikesministern kunde utfärda ett hela riksområdet eller delar av detsamma omfattande förbud mot bland annat bärandet av politiska sammanslutningars uniformer. Även denna förordning är numera upphävd.

I Tyskland har inskridande ägt rum icke allenast mot bärande av politiska uniformer utan även mot tillvaron av vissa militärliknande organisationer, därvid syftet närmast torde hava varit att träffa politiska sammanslutningar. Så förbjöds år 1929 den kommunistiska sammanslutningen röda frontkämparnas förbund, och genom en förordning den 13 april 1932 utfärdades förbud mot samtliga militärliknande organisationer, tillhörande det nationalsocialistiska partiet. Sistnämnda förordning har numera upphört att gälla.

Den 4 maj 1933 har i *Österrike* publicerats en författning angående uniforms- förbud. Enligt densamma är det offentliga bärandet av uniformer eller uni- formsdelar, varigenom en politisk uppfattning kommer till uttryck, förbjudet. Förbudet gäller emellertid icke för sådana organisationer, vilkas medlemmar biträda polismakten vid upprätthållandet av allmän ordning. Överträdelse av förbudet straffas med böter intill 200 schilling eller med »arrest» intill två veckor.

Av den förut lämnade redogörelsen framgår närmare, i vilken omfattning bruket att bära uniform — förutom inom försvarsväsendet — för närvarande förekommer i vårt land. Vad personal i statens och kommunernas tjänst be- träffar fyller uniformen allmänt erkända ändamål, bland annat att inför all- mänheten klagöra, att bäraren äger vissa befogenheter och har vissa bestämda uppgifter, som tillhöra den tjänsteställning uniformen utmärker. För personer i enskild tjänst anger uniformen, att bäraren är anställd i viss verksamhet. Någon ändring i det sålunda hävdvunna bruket av uniformer ifrågasättes icke. Från det allmännas sida föreligger ej heller anledning att ingripa mot den nu gängse seden, att medlemmar av en sammanslutning med ideellt syfte såsom frälsningsarmén, scoutkårer m. fl. å möten och dylikt uppträda i uniform eller liknande klädedräkt.

Förhållandet är emellertid ett annat beträffande politiska uniformer. Enligt erfarenhetens vittnesbörd kan bärandet av sådana uniformer verka utmanande, skärpa motsättningen mellan anhängare av olika åskådningar samt lätt nog, särskilt i politiskt mera upprörda tider, framkalla stridigheter och våldshand- lingar mellan oliktänkande. Några länder ha också nyligen funnit sig föran- låtna att i sin lagstiftning upptaga bestämmelser, som rikta sig mot bärandet av dylika uniformer. Vad beträffar förhållandena i vårt eget land ha, såsom redan nämnts, anhängare av vissa politiska meningsriktningar under senare tid efter utländska förebilder anlagt uniform i hopp att detta skall ge ökat efter- tryck åt de uniformsklädda gruppernas politiska propaganda. Härav ha också hos oss visat sig uppkomma sådana olägenheter, som i andra länder framträtt såsom följd av uniformsbruket. Det synes därför önskvärt att i tid stävja detta bruk. Finnes bärandet av uniformer medföra fara för ordning eller säkerhet, är det tydligen ett samhällsintresse av vikt att förbjuda detsamma. Även om ett uniformsförbud innebär ett ingrepp i den enskildes frihet, torde alla lojala medborgare utan vidare finna sig i ett sådant praktiskt föga betydande ingrepp, om detta av statsmakterna finnes påkallat för ordningens upprätthållande. Vid prövning av olika möjligheter att utforma bestämmelser i ämnet har jag stannat vid att föreslå en lag, varigenom Kungl. Maj:t erhåller befogenhet att förbjuda bärande av politiska uniformer och dylikt. Självfallet böra sådana bestämmelser av Kungl. Maj:t meddelas, att ett förbud göres effektivt och utesluter möjlighet till kringgående.

Rörande detaljerna i lagförslaget ber jag i korthet få nämna följande. Enligt förslaget skall Kungl. Maj:t äga utfärda uniformsförbud, när det finnes påkallat för upprätthållande av allmän ordning eller säkerhet. Förbudet

*Departements-
chefen.*

skall enligt förslaget begränsas till att avse uniformer m. m. av beskaffenhet att utmärka, att bäraren tillhör en viss politisk meningsriktning. Närmast avses att träffa bärandet av uniformer och dylikt, som bärarna anlagt i syfte att därigenom på ett demonstrativt sätt framhäva den politiska åskådning de omfatta. I förslaget angives närmare vad som skall vara förbjudet att bära. Därav framgår, att bärandet av tecken, som ej kunna anses jämförliga med de i lagtexten angivna, t. ex. smärre märken, icke skall kunna drabbas av ett förbud.

Föredraganden uppläser härefter det inom departementet upprättade förslaget till *lag om förbud i vissa fall mot bärande av uniform m. m.* av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall.

Ur protokollet:

Anders Tottie.

Bilaga.

Förslag

til

L a g

om förbud i vissa fall mot bärande av uniform m. m.

Härigenom förordnas som följer:

Finnes det för upprätthållande av allmän ordning eller säkerhet påkallat, äger Konungen förbjuda bärande av uniform eller liknande kläddräkt av beskaffenhet att utmärka, att bäraren tillhör en viss politisk meningsriktning. Vad sålunda är stadgat skall jämväl äga tillämpning i fråga om uniformsdel, armbindel eller annat därmed jämförligt i ögonen fallande tecken av beskaffenhet som nyss nämnts.

Denna lag träder genast i kraft.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den
18 maj 1933.*

Närvarande:

justitieråden	ALEXANDERSON, EKLUND,
regeringsrådet	ASCHAN,
justitierådet	GREFBERG.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 12 maj 1933, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om förbud i vissa fall mot bärande av uniform m. m.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av t. f. byråchefen för lagärenden i socialdepartementet K. Persson.

Lagrådet yttrade:

Uttrycket i första punkten: »av beskaffenhet att utmärka, att bäraren tillhör en viss politisk meningsriktning» synes bära något jämkas bl. a. i ändamål att fullt otvetydigt angiva att förbudet skall omfatta alla politiska uniformer, oberoende av vilken meningsriktning det gäller. Det torde exempelvis kunna heta: som tjänar att utmärka bärarens politiska meningsriktning.

Så som andra punkten avfattats, lämnar den frihet att vid förbuds utfärdande låta detsamma omfatta allenast hel uniform eller ock utsträckas att gälla jämväl ett eller flera av de i andra punkten omförmälda kännetecknen. Detta torde knappast vara avsett och synes i allt fall icke lämpligt; förbudets omfattning bör vara bestämt i lagen. Punktens ingress lär i enlighet härmed bära givas annan lydelse; det kan t. ex. sägas att förbud enligt första punkten jämväl skall avse uniformsdel etc.

Påföljder av förbudets överträdande och ordningen för överträdelses beivran angivas icke i lagförslaget. Enligt remissprotokollet är avsett att av Kungl. Maj:t meddelas sådana bestämmelser, att förbudet göres effektivt och utesluter möjlighet till kringgående. Lagrådet hyser emellertid den uppfattningen att om ämnet regleras i lag, denna ock bör innehålla de erforderliga straffrättsliga och processuella bestämmelserna. Såsom påföljd synes icke bära bestämmas högre straff än dagsböter, med tillägg att förnyad överträdelse under tid då vederbörande står under tilltal drabbas av särskilt straff för varje gång åtal sker. Böterna bära tillfalla kronan och vid bristande tillgång till gäldandet förvandlas enligt allmän strafflag. Vidare synes det olovligen burna bära dömas förbrutet. Tydligt är att förseelsen bör ligga under allmänt åtal. Målet lär

böra anhängiggöras vid polisdomstol eller hos poliskammare, där sådan finnes, eljes vid allmän domstol.

Särskilda bestämmelser till förebyggande av att förbudet kringgås torde ej vara behöfliga. Mot en bestämmelse sådan som den, vilken enligt remissprotokollets upplysning innehålles i den danska lagen, nämligen att medlem av styrelse för organisation har att svara för organisationsmedlems överträdelse av förbudet, med mindre han visar att den skett mot hans vilja, framställa sig starka betänkligheter av rättsprincipiell natur.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 19 maj 1933.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER,
VENNERSTRÖM, LEO, EKMAN.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, lagrådets den 18 maj 1933 avgivna utlåtande över det den 12 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag om förbud i vissa fall mot bärande av uniform m. m.* samt anför:

Lagrådet har icke framställt någon erinran mot förslaget att i svensk lagstiftning införa förbud mot politiska uniformer. Vad angår utformningen av bestämmelser i ämnet har lagrådet hemställt om vissa förtydliganden i det remitterade förslaget i syfte närmast att klargöra, att ett förbud ej må avse allenast vissa politiska uniformer eller endast hel uniform men ej uniformsdel m. m. Lagrådet har vidare uttalat den uppfattningen, att om ämnet reglerades i lag, denna ock borde innehålla de erforderliga straffrättsliga och processuella bestämmelserna. Med hänsyn till den mening lagrådet i nu angivna avseenden uttalat har jag ansett förslaget böra undergå ändring, och hava därvid bestämmelserna avfattats i enlighet med vad lagrådet förordat. I samband härmed har även förslagets rubrik ändrats, varjämte ett par jämkningar vidtagits i lagtexten i övrigt.

Föredraganden uppläser härefter det i enlighet med hans anförande ändrade förslaget till *lag om förbud mot politiska uniformer* samt hemställer, att förslaget måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Åke Karlholm.